

GOSPODAR-SKI LIST

IZHAJA VSAKEGA PRVEGA V MESECU

Cena inseratom po dogovoru

CENA: 100 Din letno, Inozemstvo 200 Din

Uredništvo in uprava Maribor, Slomškov trg št. 20

LIST V POUK IN ZABAVO

Sodelovanje podonavskih držav.

Tardieu, francoski ministrski predsednik, je vrgel v evropsko javnost načrt o gospodarskem sodelovanju podonavskih držav, to je: Čehoslovaške, Avstrije in Madžarske ter tudi Rumunije in Jugoslavije. Nagib, ki vodi Tardieuja pri tem načrtu, za kojega uresničenje se vneto in vztrajno zavzema, je slabo gospodarsko stanje podonavskih držav. V prvi vrsti je treba priti na pomoč Madžarski in Avstriji, katerima preti gospodarski polom. Ni nič novega ta načrt. Njega je še nedavno zagovarjal čehoslovaški zunanji minister dr. Beneš. Ta čehoslovaški državnik je takoj po zlomu nekdanje avstro-ogrske monarhije začel z organizacijo sodelovanja nasledstvenih držav, nastalih na ozemlju nekdanje monarhije. Plod teh njegovih naporov je bila ustanovitev male antante: zveze Čehoslovaške, Rumunije in Jugoslavije. Čim bolj je gospodarska kriza stegovala svoje kremplje po srednjeevropskih državah, tem bolj se je pokazala potreba širše organizacije sodelovanja teh držav. Težko gospodarsko in finančno stanje v Avstriji in Madžarski je Beneša napotilo, da je tema državam ponudil gospodarski sporazum. Čehoslovaška in Avstrija bi odprle svoj trg uvozu madžarskih agrarnih pridelkov, Madžarska pa bi sprejemala iz Čehoslovaške in Avstrije industrijske izdelke. S takim sporazumom bi bilo Madžarski največ pomagano, dočim bi Avstrija, koje industrija težko konkurira s čehoslovaško in koje poljedelstvo bi bilo od madžarskega jako ogroženo, manj profitirala. Tako so v Avstriji ta načrt sprejeli precej hladno, v Madžarski pa je našel dosti vnetih pristašev, ki so prišli do prepričanja, da se od tega sporazuma ne bi smeli izključiti Rumunija in Jugoslavija.

Tardieu je prevzel ta načrt ter ga podprl z avtoriteto Francije, ki je sedaj finančno najmočnejša država v Evropi. On poziva podonavske države, naj sklenejo med seboj prednostne gospodarske pogodbe, to je pogodbe, v katerih si priznajo med seboj prednosti pri izvozu in carinah. Tardieu misli, da je Avstriji in Madžarski potrebna nujna pomoč, da pa sta tudi Rumunija in Jugoslavija potrebni pomoči. Ako sta Madžarska in Avstrija voljni skleniti z državami male antante gospodarske pogodbe, bosta dobili pomoč od teh držav, pa tudi od velikih držav. Francoska diplomacija se trudi pridobiti za idejo gospodarske-

ga sporazuma in sodelovanja omenjenih držav tudi Anglijo in Italijo. Anglija načelno odobrava to idejo, za njeno izvršitev v podrobnostih pa še ni objavila svojega stališča; baje je pripravljena odpovedati se določbi o največjih ugodnostih v korist podonavskih držav. Kar se Italije tiče, ni posebno navdušena za francoski predlog, ker ji ne ugaja oblikovanje kakšne večje skupine podonavskih in srednjeevropskih držav. Italija se tudi ne ogreva za večjo finančno podporo, ki jo predvideva francoski načrt za podonavske države, marveč bi bila pripravljena tem državam dati nekatere carinske ugodnosti. Na sličnem stališču je tudi Nemčija, kateri ni po godu nobena grupacija (razvrstitev v skupine) srednje-evropskih držav, v koji ne bi ona imela vodilne vloge. Tako gledajo vsaka teh velesil predvsem na sebe ip svoj žep, za manjšo države pa se zanimajo le toliko, kolikor koristi upajo dobiti od njih. Na gospodarskem polju ni idealizma.

*

Iz „Županske zveze za dravsko banovino“ v Ljubljani.

Na mnoga vprašanja javljamo napotno:

1. Omenjena zveza obstoji in deluje. Stalno tajništvo posluje redno v palači »Vzajemne zavarovalnice« v Ljubljani, oddelek »Karitas«, Masarykova c. 12, in daje ustna in pismena pojasnila v vseh zadevah občinske uprave. Za pismene odgovore naj se izvoli vprašanjem prilagati poštna pristojbina v znamkah.

2. Redni člani društva so lahko po § 3 odobrenih društvenih pravil: a) župani in njih namestniki; b) občinski svetovalci in odborniki; c) strokovnjaki v občinskih zadevah, sploh vsi, ki se zanimajo za občinske zadeve. Članstva pri Županski zvezi za dravsko banovino se torej ne more odrediti tudi takim izvedencem v občinskih zadevah, ki niso več aktivni člani občinskih uprav, ki so se pa dolga leta z uspehom udeleževali v občinskih odborih kot župani, občinski svetovalci ali občinski odborniki.

Članarina letno samo po 10 Din naj se izvoli nakazovati Hranilnici kmečkih občin v Ljubljani na čekovni račun št. 10.545 po poštinih položnicah.

Odbor Županske zveze za dravsko banovino v Ljubljani.

*

Delovanje sreskega kmet. odbora v Mariboru.

Sreski kmetijski odbor, kateremu načeluje g. Alojzij Schicker, župan in veleposestnik pri Sv. Marjeti ob Pesnici, je imel dne 12. t. m. peto redno sejo, pri kateri je reševal važna gospodarska vprašanja mariborskega sreza.

Iz poročil je razvidno, da je sreski kmetijski odbor v letu 1932 razdelil že različnih podpor v znesku 110.000 Din. Med drugim plačuje kmetijski odbor oskrbnino na Vinarski in sadjarski šoli v Mariboru, dvema učencema iz okraja na Kmetijski šoli pri Sv. Juriju ob južni žel., eni gojenki na Gospodinjski kmetijski šoli pri Sv. Juriju ob juž. žel. Nadalje je kmetijski odbor dal večje prispevke za trimesečne gospodinjske tečaje, ki so se vršili po raznih župnijah našega okraja. Kmetijski odbor je prispeval polovično vsoto za nakup 6 velikih trijerjev (žitni čistilni mlin), nakupil je večje število prevoznih ter nahrbtnih sadnih škropilnic, travniških bran, sejalnih strojev, gnojničnih črpalk. Nakupil je večje količine »Arborina« za pomladno škropljenje sadnega drevja in več materiala za prcvit kmetijstva.

Nakazala se je tudi večja podpora za vinsko razstavo v Ptuj, nadalje podpora krajem, ki so bili prizadeti po lanskem suši, za potujočo kmetijsko razstavo, za novo osnovano zadrugo za mlekarstvo v Mariboru, Sadjarski zadrugi v Mariboru, za nakup sortirnih strojev itd. Nadalje je dal Kmetijski odbor za licenciranje bikov, kot priznanje vzornim bikorejcem tukajšnjega okraja je razdelil 18.000 Din, za dogon in razne nagrade.

Po nalogu banske uprave prevzame sreski kmetijski odbor v svojo oskrbo Heinzevo posestvo pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu, katero je bilo sedaj v upravi okrajnega cestnega odbora. Tekom časa bo skušal kmetijski odbor iz tega planinskega posestva napraviti vzoren planinski pašnik za mlado živino.

Pri seji se je nadalje poročalo, da so bili nekateri člani sreskega Kmetijskega odbora razrešeni v župnijskih odborih in sreskem kmetijskem odboru, ter da se morajo vršiti za ta izpraznjena mesta dopolnilne volitve, ki se bodo izvršile v najkrajšem času.

Pri sreskem kmetijskem odboru sodelujejo priznani kmetijski strokovnjaki, kakor so: sreski načelnik dr. Marko Ipač, kmetijski referenti inž. Ferlic,

M. Supanc in Kuret. Za tekoče leto je izdelan obširen program odbora za delovanje v korist kmetijstva. Opozorjamo živinorejce, da prispeva sreski kmetijski odbor za pomladansko zaščitno cepljenje svinj proti rdečici Din 10.000, tako da se bodo lahko prašičejci posluževali cepljenja svinj na račun sreskega kmetijskega odbora.

*

Kaj bo s kmetijskimi vinotoči?

Teža gospodarske stiske pritiska danes vse stanove, zlasti kmeta. Kar proizvaja industrija, je deloma tudi izgubilo svojo vrednost in ceno, deloma pa ne, ker zaščitne carine zabranjujejo prehud padec cen gotovim industrijskim izdelkom. Obrt se že težavneje bori za ohranitev cene svojim izdelkom. Najtežavnejši pa je brez dvoma in po vesplošnem priznanju položaj kmeta. On nima nobenega sredstva, da bi zaščitil padec cenam svojih pridelkov, ki znaša ne samo 50, marveč 100, 200% in še več. Nima nobene možnosti, da bi spravil v denar svoje pridelke. Zadovoljiti se mora, če sploh kdo kaj kupi od njega po ceni, katero kupec sam do- loči.

V vinorodnih krajih je beda primeroma še večja nego v drugih, kjer je večje razpolaganje z živili. Vinogradniki so si vsaj deloma pomagali s tem, da so vino lastnega pridelka, ki ga sploh niso mogli prodati ali pa za skrajno nizko ceno, da pridelovalni stroški niso bili kriti, prodajali po lastnih vinotočih. Ta možnost je vsled novega obrtnega zakona, ki je stopil v veljavo 5. marca 1932, jako ogrožena. Ta zakon namreč vsebuje v členu 437 to-le določbo: »Točenje vina lastnega pridelka za potrošek v lastnikovih prostorih ali zunaj njih smejo opravljati v okviru dosedanjih predpisov samo vinogradniki na osnovi posebne pooblastitve, ki jo izdajo občinska uprava oblasti prve stopnje po zaslišanju pristojne združbe. Ta pooblastitev se sme izdajati samo v krajinah, kjer je tako točenje doslej bilo v navadi in po veljavnih predpisih dovoljeno. V pooblastilu se odredi tudi rok točenja. Ban se pooblašča, da predpiše pogoje o izdajanju te pooblastitve. V teh pogojih se sme določiti, da se naj izda pooblastitev samo siromašnim vinogradnikom in za kraj, kjer se je vino pridelalo.«

Po določitih navedenega zakona bo dovoljenje za vinotoč dalo sresko načelstvo, toda po predhodnem zaslišanju pristojne združbe, to je, krajevne gostilničarske zadruga. Da ta organizacija vinotočem ni naklonjena, je jasno, ker je gostilničarjem konkurenca vinotočev neljuba. Posledica tega bo, da bo pravica do vinotočev tako omejena, da dejansko ne bo več obstojala. Kaj to pomenja za vinogradnike, ni treba šele povedati. O ceni mošta in vina v letošnjem nakupu donša »Kmetovalec« v svoji

številki z dne 15. marca te-le podatke, ki se nanašajo na ljutomerski okraj: »Nakupovali so vinski mošt po 8 par stopnja po klosterneburški moštni tehtnici, tako da je gostilničar, oziroma vinski trgovec nakupil 20%ni vinski mošt po 1.60 Din. Plačevali so pa mošte celo izpod 1 Din liter. Kdor je dosegel za sortiran mošt 2.50 do 3 Din za liter, je bil lahko srečen. V gostilnah se je pa pred 20. novembrom točil mošt, vsake trošarine prost, po 6—8 Din liter. Danes pa se vino toči po 8—12 Din liter v Ljutomermu!

Nobeden ne more ničesar imeti proti temu, da vsak stan brani koristi svojih članov. Da to dela obrtni stan, mu omogočajo njegove organizacije. Kmet takšnih organizacij nima. Ako bo v bodoče dovoljenje vinotočev odvisno od pristanka gostilničarske zadruga, bi se lahko zgodilo, da bo isto pravico zahtevala mesarska organizacija za dovoljenje zakola živine, ki ga kmet izvrši, da more meso razprodati, ker živina nima cene in ni za njo kupcev. In organizacija trgovcev bi mogla imeti želje, kakor jih je svojčas imela, ko je kmetijske zadruge smatrala kot trn v peti, da bi se namreč samo preko njenih članov vršila prodaja kmetijskih pridelkov in dobava kmetijskih potrebščin. Kakšna prihodnost bi se potem obetala kmetom?!

Kot tolmači želja in zahtev našega kmetijskega ljudstva smatramo za potrebno poudariti, naj bi v naših krajih postopanje glede na vinotoče ostalo staro. Ako se je v prejšnjih časih, ko so gospodarske razmere bile veliko ugodnejše nego sedaj, dala kmetom-vinogradnikom možnost, da so po vinotočih spravili lastni vinski pridelok v denar, se v sedanjih nadvse težavnih gospodarskih prilikah ta možnost ne bi smela omejevati. Kako naj kmet v vinorodnih krajih sploh pride do kakšne prodaje svojega vina in sploh do kakšnega vinarja? Kako naj krije svoje potrebščine ter plačuje davke in razne dajatve? In kaj bo z viničarji in njihovimi družinami, ako bi vinogradniki morali opustiti obdelovanje svojih vinogradov, ki so jim od leta do leta bolj v izgubo nego v hasek? Vinotoči — to je treba poudariti — ne spadajo v obrtni zakon; kmetom-vinogradnikom se mora dati prilika, da svoje vino spravijo po primernih cenah v denar po takozvanih vinotočih pod vejo. To je starodavna pravica, ki naj bi se ščitila, pa ne kršila.

*

O vinu „izabela“.

V večinomah vseh občinah celjskega in slovenjegraškega sreza pridelujejo ubogi, siromašni vinogradniki vino izabela. Kakšno je to vino? Lahka in neškodljiva pijača, ki se prideluje, prodaja in toči v teh krajih že 50 let. Štejejo izabelo v isto vrsto samorodnih trt, kakor šmarnico, otelo, direktorja itd., kar pa ne odgovarja dejstvenosti, ker je izabela že večinoma precepljena na ameriški podlagi in to daje lahko in našemu zdravju neškodljivo pijačo. S 1. januarjem t. l. pa je prodaja in toče-

nje izabele zakonito zabranjeno. Vinogradniki omenjenih krajev zaradi tega svojega pridelka ne morejo vnovčiti, beda raste z dneve v dan, mnogi si ne morejo več kupiti prepotrebne živine in obleke. Obrnili so se potem občinskih uradov in tudi privatnikov na kr. bansko upravo v Ljubljani in preko narodnih poslancev na ministrstvo. Žalibog brez uspeha! Ponovno apeliramo in prosimo merodajne činitelje, da se za zadevo zopet nujno zavzamejo, da bi se v celjskem in slovenjegraškem srezu dovolila vsaj za časa trajanja te hude gospodarske krize, prodaja in točenje vina izabela. Pomagajte, beda je velika!

Prizadeti vinogradniki.

*

Ometanje dimnikov.

Spomladi se vršijo požari kar po vrsti. Veter malo popiha, saj se je čez zimo nabral poln dimnik, zmetal ni nihče, pa je požar v hiši. Po našem dosedanjem pregledu požarov je do polovice povzročenih vsled nerednega ometanja dimnikov!

Zato vsem posestnikom svetujemo, da sedaj le pred spomladjo dobro osnažijo dimnike, zadelajo vse špranje, da ne uide iskra v podstrešje!

Glede pometanja dimnikov in štedilnikov ter peči hiš na deželi velja pravilo, da dimnikarji ne smejo siliti lastnike kmetijskih hiš, da bi dimnikarji pometali. Dimnikarski mojstri imajo samo pravico in dolžnost, da vsako leto ob gotovem času skupno z zastopniki občin pregledajo vse dimnike v občini in da podajo poročilo sreskemu načelstvu. Za tako komisijo imajo pravico računati posebno nagrado, ki jo mora pa odobriti politična oblast. Kmetijski gospodarji, ki ne potrebujejo dimnikarjev za pometanje dimnikov, naj pri občinskem uradu dajo na zapisnik, **da bodo sami vsak mesec redno pometali ne le samo dimnike, ampak tudi štedilnike in peči.** Ako lastnik hiše ali njegov pooblaščenec sam točno in redno ter temeljito pomete dimnike, ga po zakonu nihče ne more siliti, da bi si moral najeti dimnikarja. Treba pa je, da občinski urad poroča sreskemu načelstvu, katere hiše v občini bodo dali gospodarji sami pometati, in da sami prevzamejo odgovornost. Drugače pa je za obrtnike, podjetja in industrije. Podjetja so dolžna po zakonu, da najamejo dimnikarja. Radi številnih požarov, ki jih je vsak dan več, **pa je neobhodno potrebno, da se dimniki redno pometajo vsak mesec,** ker bi sicer oblast lahko predpisala, da dotični gospodarji, ki **zanemarijo ometanje dimnikov, morajo najeti dimnikarja.** Svetujemo torej lastnikom in oskrbnikom hiš na deželi, da vsak mesec vsaj enkrat temeljito ometajo dimnike svojih hiš. Koliko smo informirani, bo izšel kmalu nov pravilnik glede dimnikarjev in ometanja dimnikov na deželi. O njem bomo natančneje seznanili naše gospodarje in gospodinje ob priliki.

*

Vprašanja in odgovori.

J. H. v L. Imam povesti iz drugih listov, če jih sprejmete. — Žal ne, ker ne pričujemo radi tega, kar je v drugih listih. Imeti bi morali tudi dovoljenje.

P. M. v B. Uporabljam pot na tujem zemljišču. Ali sem jaz dolžan pot popravljati? — Vi ste dolžni! Oziroma vsi, ki jo uporabljajo. Nimate pisanega, kaka pot mora biti, ampak samo pot, za red pa morate tudi vi prispevati!

A. R. v P. Imam dve hiši, ali sta obe zavarovani? — Kako si morete to predstavljati, da bi bili obe hiši zavarovani od »Slovenskega gospodarja«? Samo tista je, na katero številko prihaja »Slovenski gospodar«. Recimo, da bi bilo po vašem, potem bi naročnik, ki ima deset hiš, plačal 32 Din in bi imel desetkrat zavarovalnino, revež pa, ki ima eno hišo, pa samo eno. Noben list v Sloveniji ne daje višje zavarovalnine kakor »Slov. gospodar«.

I. B. G. Koliko znaša trošarina za vino? — Od 1. aprila 1932 2 Din od litra.

D. F. v K. Kdaj se plačuje pasji davek? — Po sklepu dotične občine. V veljavo stopi, ko je proračun potrjen.

A. V. v H. Advokat ni zadovoljen s tem, kar mu je odmerilo stroškov sodišče in zahteva še od mene. Ali sem dolžen plačati? — Ne. Zahtevajte povrnitev, sicer ga pa naznanite advokatski zbornici v Ljubljani, potem pa tožite, če še to ne pomaga.

Isti: Ali so stariši dolžni plačati škodo mla-doletnih otrok? — Dolžni so! Če nočejo, žal, treba tožiti.

J. L. v P. p. M. Sem 30 let v Jugoslaviji, kako postanem jugoslovanski državljan? — Najpreje vam mora dati kaka občina zagotovilo, da vas sprejme v občinsko zvezo, nato vložite prošnjo za državljanstvo pri srezkem načelniku.

M. J. v B. Ali ima moja žena pravico do deleža svojega brata, ki je v vojski pogrešan? — Ima pravico, povzroči naj potom sodnije, da se brata proglašajo za mrtvega, nakar se bode vršila zapuščinska razprava.

A. P. v Z. P. Ali je tudi pri nas postava, da se prepirajoča zakonska oba skupaj v ječo zapre, dokler se ne spametujeta? — Pri nas ni take postave. Obrnite se na kakega poslanca, da jo predlaga!

Ž. M. v Ž. Kdaj in kje se je prijaviti za cestne nadzornike? — O tem odloča cestni odbor in za banovinske ceste pa banovina. Prijavite se, morda pridete kedaj na vrsto!

J. K. v V. Ali velja zavarovanje »Slovenca« za vsak slučaj smrti, ali le za slučaj nesreče? — Samo za slučaj nesreče. Enako zavarovanje ima tudi list »Nedelja«, ki stane letno 24 Din. Ako se celoletni naročnik smrtno ponesreči, se izplača 1000 Din zavarovalnine.

Ž. A. v B. Koliko jih bodo pri mariborskem cestnem odboru reducirali? — To nam ni znano, kakor tudi ne, če in koliko pokojnine dobijo.

I. T. v G. Ali kaj stane, če pošljem kak dopis v »Slovenskega gospodarja«? — Če pošljete dopis z zanimivo novico, ki pa seveda mora biti resnična, to nič ne stane, stane samo inserat, če hočete kaj kupiti ali prodati.

F. T. v Slog. Kaj določa konkurzni zakon, da se mora pustiti stranki? Kake so nagrade itd. — Kupite si v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru zakon o konkurzu, stane broširan 36

»KOLEDAR KMETSKE ZVEZE« NI ZAPLENJEN!

»Koledar Kmetijske zveze« je sicer izšel v založbi Kmetijske zveze, ki pa ga je odstopila v last in prodajo Tiskarni sv. Cirila, ki ga je tiskala. Zato ta koledar ni zaplenjen, kakor je tu in tam orožništvo mislilo in mislijo tudi nekateri posestniki. Nasprotno je res, da je »Koledar Kmetijske zveze« razširjen v tisočih izvodih po vsej Sloveniji. Malenkost izvodov ga je še na razpolago. Kdor bi ga sedaj ne mogel plačati, naj ga naroči s pripombo, kdaj ga bo lahko plačal. Cena mu je 10 Din s poštnino vred in se naroča pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Din in poštnina. Je torej obširen in vam ga tukaj ne moremo objaviti.

I. J. v A. Kaki so predpisi, če hoče kdo posinoviti otroka? — Npravite vlogo na srezko načelstvo, da vam dovoli prepis njegovega imena na vaše ime ter vlogo na sodnijo kot varhinjo otroka, da vam dovoli posinovljenje.

F. K. v St. Sem šele 20 let star, ali dobim orožni list? — Dobite, ako boste pravilno utemeljili prošnjo, ki jo spišite na občini, da potrebujete orožje zaradi nevarne službe.

S. P. v G. Ali je kaj vredna zadruga, ki daje brezobrestna posojila za zidanje? — Poznamo nekaj takih zadrug, toda ustroja njihovega ne poznamo! Kakor vemo o onih iz Nemčije, ta stvar ne gre tako gladko naprej. Nihče ne daje denarja brez obresti, zato ne moremo verovati v uspeh. O tem, da bi mi ostale zadruge v našem listu ocenjevali, sporočamo, da morate že sami biti toliko previdni, da jih boste ocenili. Mi se v to ne moremo spuščati!

F. D. v T. Kupil sem srečko od Zumbuloviča, pa je nisem dobil, plačal sem 15 obrokov po 23 Din, ali sem denar izgubil? — Zumbulovič je šel v konkurz. Ako bi imeli srečko, bi bila veljavna, samo potrdila pa nič ne veljajo. Kupujte srečke pri domačih bankah!

P. H. v G. Poslal sem pismo brez znamke, sprejmite ga! — Ste prepozno sporočili. Mi vsa pisma, kjer ni znamk, zavrnemo!

P. Ž. v V. Kaj so to: avtonomne doklade? — To so doklade na državne davke, katere na loži banovina, občina, ki sami (avtonomno) gospodarita.

V. P. v S. Ali lahko posestvo po moji smrti precenijo, če tudi je sin lastnik? — Saj ste že imeli razdelilni sklep, ko pa ste dote izplačevali. Ne bo nobene cenitve, razen če imate še kako posebno posestvo in premoženje. Dediči drugega vašega sina so seveda tudi dediči že vpisane dediščine.

★

Sv. Lenart v Slov. goricah. Sklep gospodinjske nadaljevalne šole. Skromna svečanost se je vršila dne 13. marca ter je bila kljub slabemu vremenu prejšnjih dni zelo dobro obiskana. Hvala g. županu, kateri nam je dovolil prostore za tečaj; voditeljici gospe Košenina,

★

ker je nam dekletom toliko pripomogla za napredek v gospodinjski izobrazbi; nadalje gđ. Marici Cinauer, č. g. provizorju Jakobu Sajovicu in g. dr. Krambergerju. Vsem tem se v imenu nas vseh gojenk iskreno zahvaljujemo za trud in skrb, ki so jo imeli z nami. Čisti dobiček je namenjen revnim dekletom prihodnjega gospodinjskega tečaja. Saj smo ravno me dekleta, bodoče žene, določene za vzgojiteljice našega naroda. Zato vsakemu dekletu priporočam, naj se ne boji težav v današnjih težkih časih in naj nam neustrašeno sledi. Potem bo enkrat dobra krščanska žena, mati! — Mimika Veingerl.

Prevalje. Pri nas se je odprla pot za dveletno kmetijsko nadaljevalno šolo. Pred poldrugim letom smo se zbrali prevaljski kmetijski fantje v dvorani katoliškega prosvetnega društva ter zvesto poslušali navdušen govor prevaljskega šolskega upravitelja g. Dobrška, da bi se ustanovila kmetijska nadaljevalna šola; polagal nam je na srce ljubezen do rodne grude. Nismo se mogli ustavljati njegovim besedam Bolj skromno število nas fantov je bilo (okrog 17), kateri smo z veseljem in zelo vztrajno hodili v nedeljsko šolo. O vseh važnih vprašanjih poljedelstva in kmetijskega gospodarstva smo dobili na tem tečaju vsaj temeljne pojme, tako da sedaj lažje nadaljujemo svojo samoizobrazbo, da lažje razumemo razne gospodarske knjige in članke v časopisih. Priredili smo tudi več poučnih izletov. Najlepša hvala g. dekanu Mateju Riepl, g. kaplanu Orlu in drugim predavateljem kmetom in kmetijskim strokovnjakom, kateri so iz ljubezni do nas prišli v našo sredo. Naj jim bo izrečena najsrčnejša zahvala! Na dan sv. Jožefa smo vsi učenci te šole s težkim srcem vzeli slovo. Npravili smo izphte pred g. županom Lahovnikom, kmetijskim referentom Zdolšekom in pred drugimi kmeti. Nato so nam za dar razdelili knjige, in sicer: Sadjarstvo, Domači živinozdravnik, Splošno poljedelstvo; vsak je dobil po eno. Potem so nas še pogostili. Tako je minul dan, katerega bomo imeli v spominu vedno in ga ne bomo nikdar pozabili. — Udeleženec kmetijske nadaljevalne šole.

Slovenjgradec. Občni zbor Živinorejske zadruge v Slovenjgradu se vrši na Belo nedelje dne 3. aprila ob pol 10. uri dopoldne v Zadrugnem domu v Slovenjgradu. Člani zadruge in drugi kmetovalci se vabijo, da se občnega zbora polnoštevilno udeležijo.

Žusem pri Celju. Redko kedaj se kdo oglasi iz Žusma, ni pa tako zapuščen kraj, kakor ga vsi smatrajo. Ustanovila se je tudi v Loki pri Žusmu sadjarska podružnica, ki bo velikega pomena za ta kraj.

Videm ob Savi. Kakor vse povsod, tako nas tudi tukaj tare kriza. Pa je ne bi bilo, imamo še dobre kapljičice vina, trajbarja (Šribarjevi vinogradi), libenčan, znan iz rimske dobe, Sremič je še sedaj brez snega. Radi dolge zime nam bo delo zakasnelo v vinogradih in na polju. Da si boš kmet lažje pomagal, delaj s poljskimi orodji, to je plug za ogrebanje ter sejanje krompirja, kačor tudi okapanje, okopnik, stroj za koruzo saditi, to vse dobite pri dobroznanem videmskem kovaču Antonu Škerbecu, on je najstarejši, najcenejši in najboljši izdelovatelj poljskega orodja, ker že nad 30 let izdeluje poljsko orodje.